

mussen), der i en lang Aarrække have siddet sammen med mig i Lønningsudvalgene, og som ikke kunne og heller ikke ville paa et eneste Punkt paastaa, at jeg ikke har støttet Funktionærerne. Det vilde ogsaa være ret mærkeligt, om jeg ikke vilde gøre det, da jeg selv hele mit Liv har været Funktionær. I den Henseende er der ikke noget i Vejen, det skal jeg nok gøre, men De maa undskylde mig, mine Herrer, jeg tillader mig selv at vælge den Vej, jeg anser for den rigtige til at naa det Maal, der skal naas. Jeg synes derfor, det var ganske overflødig at prøve at give Sagen et agitatorisk Anstrøg ved at sige, at jeg ikke vil støtte Funktionærerne. Efter en tiaarig Virksomhed paa dette Omraade, hvor de Herrer flittigt have søgt min Assistance, vide de udmærket godt, hvorledes min Stilling er, og de tro slet ikke, at den har forandret sig, fordi jeg ikke vil stemme for et bestemt Forslag, der efter min Mening ikke kan gennemføres og derfor paa dette Tidspunkt er unyttigt, hvorimod den Vej, der nu er slaaet ind paa, er farbar.

Et æret Medlem talte om, at den omtalte Kommission kunde sidde i flere Aar, for vi havde i den Retning et godt Eksempel i Forsvarskommissionen. Jeg tror nu, det ogsaa var en stor Fejl ved Nedsættelsen af Forsvarskommissionen, at der ikke blev sat en Tidsfrist, inden hvis Udløb den skulde aflevere sin Betænkning. Men i det her foreliggende Tilfælde er der, som Ministeren har oplyst, i Kommis-soriet sat en Frist for Betænkningens Afgivelse. Denne Kommission kan altsaa ikke komme til at sidde i flere Aar og standse Udviklingen paa dette Omraade. Og hvis den ikke skulde blive færdig saa betids, at vi kunde faa dens Forslag til Behandling i næste Samling, have vi den almindelige Vej at gaa, ganske vist ikke nogen behagelig eller stærkt anbefalelses-værdig Vej, men en Nødvej, som man ofte har maattet betræde: at give et midler-tidigt Dyrtidstillæg, naar der faktisk er Dyrtid. Der er forskellige Maader at ordne Sagen paa, men at følge et Forslag, som Mindretallets vilde føre til, at kun en ringe Del af den Klasse, der skal have Del i den Forbedring, der her er Tale om, fik Del deri, og vilde, som Ministeren har frem-hævet, med Rette vække Vrede og For-bitrelse hos dem, der havde været beret-tigede til at komme med, men ikke ere komne med. Det vil derfor være rigtigere at vente og faa den samlede Revision, hvorved man naar det, som man fra først

af skulde have naaet, nemlig at bringe Klasserne i Niveau med hverandre.

Saa udtalte det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann), at det var mig lige-gyldigt, hvornaar de fik Tillæget. Nej, det er mig paa ingen mulig Maade ligegyldigt; tværtimod! Naar man vil skaffe de ved-komende Funktionærer et Tillæg, fordi man mener, at de trænge til det, kan det ikke være ligegyldigt, om de faa det, me-dens de trænge til det, eller først senere, naar Dyrtiden maaske er forbi. Her er der kun Tale om at finde den Vej, ad hvilken man lettest kommer frem. Det ærede Medlem glædede sig over, at der dog var andre Højremænd, der havde en fornuftigere Opfattelse end jeg, og priste dem og anbefalede de andre Grupperes Medlemmer at bære sig ad ligesom disse. Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke søgt at lægge Baand paa mine Kammerater i den Retning, paa ingen mul-ig Maade! Naar man har stemt paa en bestemt Maade i Fjor, men i Aar først maa afvente Udviklingen for at se, hvor-vidt man kan komme frem, er det natur-ligt, at man forbeholder sig sin Stilling. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det, som han anbefalede som noget særlig fortjenstfuldt, vilde han neppe have anbe-falet, hvis det gjaldt hans egen Gruppe. (Wilmann: Nej, for de tage et mere for-nuftigt Standpunkt.) Det gøre de ikke altid. Vi have nylig haft et Lovforslag, nemlig Lovforslaget til Veteranerne, hvor de havde svært ondt ved at finde et Standpunkt. Nej, lad os holde os til Realiteten, og det er den, at hvis det her havde drejet sig om det ærede Medlems egen Gruppe, vilde han have fundet det højst uheldigt, for ikke at sige noget værre, maaske en For-brydelse, om de havde traadt udenfor og havde søgt at slutte sig til Modstanderne. Her er der derimod ikke sket noget som helst Brud paa Tro og Love, ved at nogle af mine Gruppemedlemmer have taget en anden Stilling. Det er en naturlig Følge af den Stilling, de have taget i Fjor. Men jeg er ikke forpligtet til, naar jeg kan se en an-den Løsning, som giver Udsigt til at komme frem, da at indtage den og den bestemte Stilling. Det kan vist være godt for det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der først maatte slaa efter i Protokollen for at finde, hvilken Stilling han skulde indtage i Aar. Men det gælder ikke for mig.

Endelig blev der sagt af det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmus-sen) noget om, at Kommissionen fik ingen